

In die Linerum

Omni ieunias vn

ge caput tuum. et faciem tuam laua.
Matth. vij. Illud qd in hac mortali
vita est p̄cipue nob̄ necessarium in remissionē
peccatorū. et p̄secutōnem regni celorū in alia est
penitētia. Nec habemus aliud remedū in pec-
catis post baptisimū factis. Nota ad hoc simili-
tudinem de naui naufragiū facienti. post quod
nauigantes non habent aliud remedū vite ni-
si ponere se ad aliquam tabulā. et ibi firmē se te-
nere. als tē. Ita est de nob̄. nam dñs ih̄s xp̄us
q̄ est magnus m̄ḡ fecit vnam pulchrā nauē ad
nauigandū ad padisum secure. s. innocentia ba-
ptismalem. et qui cum ista nauigat recte ut bea-
tissima vgo vadit ad padisum et ad portū illius
De ista naui iuxta sensum sp̄ualez est autoritas
Ascendente ih̄u in nauiculam. s. baptisimi. secu-
ti sunt eum discipuli eius. s. xp̄iani. Matth. viij.
Hec nauis. s. baptismal innocentie facit naufra-
gia et rumpit impingendo in rupe peccatorum
mortaliū. s. vento temptationū diabolicarū vel
vndis inclinationum carnaliū seu p̄culis occa-
sionum mundanaliū. intātū q̄ tot sunt p̄icla in
mari huius mūdi q̄ de decem milibus animaz
non transfrerat vna cum ista naui innocentie ba-
ptismalis quin peccet mortaliter. et sic rumpat.
Ideo ad instar nauigantū si volunt se tenē ad
tabulaz penitētie fortiter adhuc possunt euadē
Hoc dicunt om̄es doctores tam theologi q̄ iu-
riste et canoniste dicentes q̄ penitentia est secū-
da tabuia post naufragium. Sed quare d̄r secū-
da tabula. que est p̄ma? Pro responsione nota
duo naufragia in natura humana. Et p̄mu z est
generale. secundū p̄ticulare. Primū naufragiū
fuit iusticie originalis ex peccato ade. Hā tunc
nauis iusticie originalis fuit rupta et om̄es in ea
submersi fuimus. Autoritas. Per vnu hoīem
peccati in hunc mundū intravit. et per peccati
mors. Ita et in om̄es hoīes mors p̄trāsunt per
adam in quo om̄es peccauerūt. Ad Roma. v
Propter qd et vt om̄es possent saluari de^o or-
dinavit duas tabulas. et p̄ma fuit baptisim⁹. se-
cūda penitentia. Ideo penitentia dicēt secūda ta-
bula. Si xo volumus loqui de naufragio sp̄ea-
li seu particulari quod sit quādo tu vel ille pec-
cas mortaliter. tunc penitentia dicēt p̄ma tabu-
la et non secūda. quia non habemus aliud reme-
dium ad saluādum. Ideo xp̄s dixit. Dico vob̄
q̄ nisi penitentia habueritis om̄es simul pibi-
tis. Lu. xiiij. Ex quo ergo penitentia est nob̄ ne-
cessaria xp̄s ostendit nob̄ in themate quomō
est fienda dicendo. Quz ieunias vnge caput tē
In quo christus ostendit nob̄ tria necessaria
circa que isto tempe debemus occupari si cū ta-
bula penitentie cupimus saluari. que in thema-
te subtiliter intelligunt tē.

Primum est afflictio penitentialis ibi. et cum
ieiunas.

Sedm oīo sp̄ualis ibi. vnge caput tuū.

Tertium est p̄fessio sacramentalib⁹. faciez tuam
laua.

Dico p̄mo tē. Cum dicēt cū ieiunas tē. Scie-
bat aut̄ xp̄us et sancta mater ecclesia que hoc ie-
luniū ordinavit q̄ ieiunium est afflictio illis q̄
non sunt assueti ieiunare. Dicit ergo Cum ieu-
nas. presuponēdo q̄ om̄es christiani ieiunēt.
incipientes hodie ab hac die usq; ad pascha. ex-
ceptis sex dominicis. et sic sunt quadraginta di-
es ieiunales. vt sicut ieiunādo conformemur chri-
sto tanq̄ boni discipuli et boni ministri n̄ro do-
mino qui p̄ nob̄ quadraginta diebus ieiuna-
uit. Ideo apostolus. Exhibeamus nosmetipos
sicut dei ministros in multa patientia. in ieiunijs
multis. ij. ad Chorin. vij. Nota verbum cum di-
cit. In multa patientia. quia cum multiplici pa-
tientia seruanda est huiusmodi ieiunioruz affli-
ctio conformando nos domino nostro ielu xpo
Et prima est in se. secunda est in proximis. tertia
est in domo pp̄ia. De prima. quia non consue-
uistis ieiunare. Ideo in p̄ncipio est vob̄ tedium
quia statim in mane stomachus clamat. esurio.
esurio. et sequitur dolor capit. Itēz q̄
non cenatis vix poteritis dormire. Ideo neces-
saria est patientia pro se. quia in his cōsistit me-
ritum. nec ppter hoc dimittatur ieiuniū cogitā-
do q̄ plura sustinuit christus pro te. et plura me-
rentur peccata tua. Ideo quemadmodum dili-
genter obſuares dietam a phico p̄ sanitatem cor-
poris. Herua ergo potius dietaz a christo ordi-
natam p̄ sanitatem anime. ne contingat vob̄ sicut
timidis militib⁹ qui in p̄ncipio belli quādo sen-
tiunt balistas timent et retrocedunt. cum tñ ma-
gis deberent animari et fortiter bellare. Secun-
do necessaria est patientia ad proximos. Nam ali-
qui colericī ppter ieiunium efficiunt impatiens.
nec potest homo eis loqui in bono tono. ita
accenduntur in colera. Ideo est necessaria pa-
tientia. als esset ieiuniū diabolici. qui semp ieiunat.
sed cum impatientia et malitia. Tertio
necessaria est patientia in domo propria. quia si
forte quādo tu venis hora prandij. prandiū nō
est paratum ne indignaris contra uxorem v̄ fa-
miliam. sed patientē expecta. et interim fac oratō
nem. vel si sit coctū nimis vel minus bñ paratū
sustine patienter. et nō p̄iicias scutellā uxori ad
caput. vt faciunt aliqui miseri qui pdunt totū
meritum ieiuniū. Ecce quare in multa patientia
concordat sacra scriptura. Patientia vobis. su-
ple ieiunantibus necessaria est vt voluntatē dei
facientes. s. ieiunādo reportetis p̄missionē. Ad
Heb. x. Nota in ieiunijs multis. s. q̄dragita die
bus vt dixi. Omodo veniūt tres questiones q̄s
vos cōmuniſ facitis. Et prima est aliquorum

Bermon

dicentium. Ego iam ieiunauis tribus vel quatuor quadragesimis vel decem. et vos si dicitis quod quadragesima sit in exemplum quadragesime ihu Christi qui solum unam quadragesimam ieiunauit. Quare ergo quolibet anno ieiunam quadragesimam cum Christus non ieiunauerit nisi semel tunc in vita sua? maxime quod ipse dicit. Non est discipulus supra supra magistrum nec filius supra dominum suum. Sufficit discipulo ut sit sicurus magister eius et filio sicut dominus eius. Mat. x. Pro solutone nota quod ista questione procedit ex ignorantia vel ex inaduerteuita. non considerantes ieiuniū ihu Christi. Quō vos creditis quod Christus illam quadragesimam ieiunauit. Dicunt aliqui simplices quod Christus ieiunauit sicut nos ieiunamus comedendo semel in die tecum. Alij dicunt quod Christus tulit secum. xl. panes in deserto. et quolibet die comedit unum. Et est error. Alij dicunt quod comedebat herbas. et hoc est falsum. Ecce quod dicit textus euangelij. ieiunauit. xl. diebus in deserto. et nihil manducauit in illis diebus. Lu. iiiij. Hodo si tu vis ieiunare una tali. xl. et facē tales tam quadragesimam. do tibi licentiam ne de cetero ieiunes aliam. Nam totū tempus vite Christi fuit sicut quadragesima quam nos facimus. quod solū scilicet comedebat in die. Et non legitur quod unquam comedisset carnes nisi de agno paschali. ut legem adimpleret. Quia ergo in modo ieiunandi nos non possumus sibi assimilari. quod non possumus esse. xl. diebus sine cibis corporali. Ideo sancta matrem ecclesia in ordinazione nostri ieiuniū recipit de. xl. Christi numerū dierū. s. xl. de communione. et de communione modo suo viuedi hunc magistrum historiarum recipit modum nostri ieiuniū annualiter. s. solum scilicet in die comedere non carnes. sed cibum quadragesimalem. quod omnis Christi actio nostra est instructio. ut dicit Gregorius. Item Cepit ihesus facere et docere. Act. p. 13. g. pma r. n. Secunda questio est utrum aliqui sint exempti ab isto ieiunio. Respondeo quod multe persone excusantur. quia nec deus nec sancta mater ecclesia intendunt aliquem obligare ad impossibile vel piculum persone. Et quislibet quod persone excipiuntur. et epylogauit a doctoribus theologie octo predicationes plonarum que ab hunc ieiunio excipiuntur. Et primo excipiuntur mulieres pregnantes. Rō est quod tales habent pudore duab. plonis sibi spissas et filio vel filie. quod si ieiunaret creatura in utero ex his nimis possset debilitari et non diu vivueret. Iō possent cenare sine peccato. Tertii mulier est bñ complexionata et bñ fortis potest aliquem ieiunare. Secundo excusantur mulieres lactantes eadem ratione qua supra. Tertio infirmi excusantur. Non tamen de omni infirmitate. sed solū illius que auferunt appetitum comedendi. nec possent semel recipere unam bonam refectonem. Nam podagra vulnus et humores infirmitates quod non perturbat appetitum et de gutta quod venit propter excessum cibi et potus tecum non excusant hoie. et loquuntur Hilhelmu in hunc standum est arbitrio boni viri. Quarto pau-

peres quod hora comedendi non potest habere unam suffici-
entem refectonem. ut illi qui petunt hostiatim. vel alijs
qui non potest habere unam suffici-
entem refectonem. Sita
les possent ieiunare magnum meritum haberent. als
non tenentur. Debet vide Tho. ii. ii. q. cxlvij. Mi-
tistes autem qui possunt habere pisces et alijs alia.
tenentur ieiunare. Quinto itinerantes pedestres
propter necessitatem. equitantes autem non excusantur.
equus vel mula poterit cenare. sed vos non
sine peccato. Sexto laborantes. fossores. fabri.
qui in toto vel in parte non possunt. et quod als non pos-
sunt puidere uxori neque filiis. sutores autem et
sartores notarii et similes qui sedendo faciunt
opera sua non excusantur. Septimo pueri. sed cuius
etatis dicit Thoinas in quarto sententiarii. et in. ii.
ii. q. cxlvij. quod non omnes tenentur ad ieiuniū etiam
imo excusantur quousque compleuerint pueri tria
septenaria. Ratio quia usque ad illud tempus corporis
augmentatur et pueri crescunt. Ideo tales
indigent ad minus duabus refectonibus. Una
pro corporis sustentatione. Alia pro corporis augmenta-
tione. Ideo donec vobis istud consilium quod pueris se-
ptem vel octo annorum sufficit quod ieiunent in die
veneris sancta. Dicatur de alijs hunc maiorem etiam
in hebdomada. et sic de alijs. Octavo senes in certa
estate. scilicet quando habent tales senectutem
que auferunt ab eis appetitum comedendi. vel quod
pudiderunt dentes et comedunt sepe et sepius. si-
cuit faciunt pueri. Sed senes octuaginta anno-
rum vel amplius qui semel possunt bene come-
dere. tales non excusantur in aliquo predictorum
quoniam ipsi peccant mortaliter. Ideo cum diligenter
omnes ieiunamus. als si non excusantur aliqui
modo predicatorum peccant mortaliter. quia precep-
tum ecclesie transgrediuntur. De quo de conse-
di. iii. nom. licet. et c. non oportet. et c. placuit.
Patet ergo responsio ad secundam questionem.
Ideo dicit Judith. iiiij. Clamauit omnis popu-
lus ad dominum cum instantia magna. et humili-
uerunt animas suas in ieiuniis ipsorum et menses eorum
Tertia questio aliquorum est et maxime divitum
dicendum. si possent redimere ieiuniū per elemo-
synas vel permittare dicentes. cum sint tria opera
penitentia. s. ieiuniū. oratio et elemosyna. et ieiuniū sit minimum opus. Ideo dicunt ipsi. per-
mutari potest minimum in maius. hoc est ieiuniū
in elemosynas. per seipsum et propria autoritate
et sine licentia permittat. sed non excusantur
ex hoc. Nota pro responsione. quia simpli-
citer loquendo ceteris paribus melior est elemo-
syna quam ieiuniū. sed ex alia parte dico quod melior
est obedientia quam ieiuniū oratio et elemosyna.
Melior enim est obedientia quam victima. j. Regū
xv. Propter hoc si daretis omnia que posside-
tis in elemosynis amore dei et propria autoritate
frangitis ieiuniū contra obedientiam. etiam

Feria quinta post Linerum

totum est pditum. **Q**uām vniuersalis ecclesia ordinavit hoc ieiuniū. obedientia ergo est ibi seruanda. Ideo dicit xp̄s rectoribus ecclesie. Qui vos audit me audit. et q̄ vos spernit me spernit **A**u. x. Si ḡ habetis aliquā necessitatē recurritis ad plātu. et si forte platus nō est cert⁹ de v̄ra necessitate consulet de h̄ medicus. et si tūc medicius p̄sulit non ieiunādū de p̄silio et licētia mediū; et plati p̄t p̄mitari ieiuniū in elynam. alīs nō. Dico sc̄do et c̄. q̄ opus qđ debem⁹ nūc occupari et opari est ořo spūalis cū dīc vngē caput tuū. Et ad h̄ intelligendū sciendū q̄ in sacra sc̄ptura inueniēt q̄ xp̄s est caput ecclē tam militantis q̄ triūphantis. Rō q̄ ad instar capitū est supi⁹. et influit cōiter in membra. H̄ e h̄ puchre diffinit san. Tho. iij. pte. q. vii. et in. iij. sc̄p. di. xiiij. et doctores eadem di. iij. Auto. Omnia subiecit sb̄ pe-
dibus eius. et ip̄m dedit caput sup oēm ecclesiā q̄ est corpus eius. Ad Eph. j. Nota oia. s. vniūsalia et p̄icularia. Ideo dicit apls. Volo autēz
vos scire q̄ omnis viri caput est xp̄s. j. Cor. xj.
Oratōe aut̄ spūali h̄ caput. s. xp̄s vngiſ q̄ ipsuſ mollificat et suauem reddit peccatoribus. Scilicet q̄ vncio mollificat et suauem facit rem vnciam licet an esset aspera. sic xp̄us q̄tūcūq̄ sit durus et asper peccatoribus. in ořoe spūali efficiſ eis sua uis et moll. Bern. Ořo deum vngit lacrima pūgit. Ideo dīs ih̄s xp̄s qui tpe carnali est durus et asper ppter peccata nostra et p rigorem sue iusticie. Si mō isto sancto tpe vngat deuotis ora-
tōibus ip̄e fit suavis et moll. et isto oleo ip̄e vult vngi. q̄ multūsibi placet. Et nō ad hoc pabola quā ip̄e loquens de se dixit. Hile est regnum celorum domini regi q̄ voluit ratōz ponē cū suis suis. Oblat⁹ est ei vn⁹ qui debebat decē milia talēta. Cum aut̄ non haberet vn̄ redderet. iussit eū dominus ei⁹ venūdari et c̄. **H**at. xvij. Seruus ille neq̄ vngento oratōis cepit vngere caput suū dicēdo. Patiam habe in me. et oia reddam tibi. vsq̄. qm̄ rogasti me. In hac pabola xp̄s loq̄ba tur de se qui est dīs et rex nr̄. nos v̄o sumus dis-
pensatores et oportet sibi reddere ratōez qualē dispensamus cogitatōes. locutōes. ogatōes. et omnes sibi tenemur decem milia. q̄ decē sunt p̄cepta in q̄bus includunt omēs p̄fectōes hui⁹ vite q̄ peccando obligamur ad satissactōz. Si ḡ vis ut debitum tibi dimittat. vngē caput tuū sc̄z xp̄um. Si aut̄ vis scire modum vngendi. re-
spice mariam Magdalenā. de qua dī. Accessit ad eum mulier habens alabastrū vnguenti p̄ciosi et effudit sup caput eius recumbentis. **M**att. xvij. Et ostendunt hic tres modi q̄ sunt seruādi in deuota oratione.

|| Primus modus est q̄n dicit Accessit ad eum mulier. i. anima deuota cogitando deuote cum quo loquit̄. q̄n dicit. Pater nr̄.

|| Secundus modus est q̄n dī. habens alabastrū

id est corpus vngenti p̄ciosi. s. reuerentialis timoris

|| Tertius modus est ibi q̄n dicit. effudit super caput ip̄ius. et hoc es q̄ apitur os dicendo deuote v̄ba oratōnis.

Et sicut maria magdalena bis vnxit xp̄um. statu bis in die vngere debes xp̄m. s. deuote orando mane et sero. Ecce ergo quare dicit. vngē caput tuū et c̄. Et hoc de sc̄da parte. // Dico tertio q̄ tertiu opus in quo isto sancto tpe debem⁹ occupari est confessio sacramentalis cum dicit Et faciem tuam laua et c̄. Facies anime est conscientia. Ratio quia sicut in facie cognoscit persona ita deus in facie cognoscit qui sunt discipuli. Et de ista facie loquitur David dicendo in psal. xxvij. Libi dixit cor meum exquisiuit te facies mea. s. conscientia. Hec facies est modo lauāda p confessionem sacramentalē. Q̄ qui facie corporis non lauaret nisi semel in anno quot maculas et turpitudines haberet. Sic est de facie conscientie. Hec lauatio fuit pfigurata. iij. Reguz v. vbi deus figurauit confessionem esse necessariam in Naaman leproso. // Et nota breuit̄ historiam. cui dixit Helizeus ppheta. Vader lauare septies in iordanē. et recipiet sanitatem caro tua atq̄ mundaberis. // Nota q̄ lepra significat peccatum mortale. Et nota q̄ lepra h̄z conditiones omniū peccatorum mortalium. Et prima. quia lepra inflat hominem. Ecce hic conditio peccati supbie. // Secundo inducit situm magnam p quam denotatur peccatū auaricie. Tercio inficit cohabitantes cum ea. Ecce conditio peccati luxurie. Quarto consumit humiduz radicale. Ecce hic inuidia. Quinto facit anhelitū fetidum. Ecce hic conditio peccati gule. Sexto facit vocem raucam. Ecce conditio ire. Septimo debilitat omia membra ad operandum. Ecce hic peccatum accidie. Remedium curādi ergo est ire ad iordanem. Et dicitur ior. id est flu-
men. et dan. id est iudicium. Ecce hic confessio que non est nisi flumen iudicij. Nam ibi fit iudicium de peccatis. Ibi enim debet homo denudari. ostendendo omnes suas verecundias scilicet peccata nude. id est clare confessori. Ideo dicit. vade. s. ad confessorem. lauare septies. id est confitere de septem peccatis mortalibus. ad que omnia alia peccata reducunt. In prima vice homo lauatur de peccato supbie. In secunda de auaricia et c̄. In septima autem homo est purus. et facies mūda ab omnibus mortalibus maculis. ita q̄ nulla sibi remanet facta confessione. Sunt ergo bene miseri qui sua peccata nolūt cōfiteri. Si deus p̄cepisset nobis ut proiceremus nos ī signem in remissionē peccatorum siendum esset. q̄to ergo magis debemus confitere cum sit raze leue. Ideo dixerunt servi ad Naaman. Et si re grande dixisset tibi propheta certe facē debu-

Sermo

eras. quātū magis quia dixit tibi tunc lauare et mundaberis. Si possibile eēt iam omnes debetis hodie confiteri. vt haberetis partem de beneficiis ecclesiasticis. Iōo dixit Iohes concordans cum figura dicta. Si confiteamur peccata nostra fidelis et iustus est deus vi remittat nob̄ peccata nra. et emūder nos ab omni iniquitate. s̄ Ioh. s. Abodo scitis i quib⁹ opibus debetis h̄ tempus sanctū expendere. Deo grās.

Feria q̄nta post diem Cinerū sermo.

Ego veniam et sa
nabo eum. Matth. viii. Conclusio ē
et doctrina generalis i sancta theolo-
gia q̄ in qualibet conuersione peccatoris d̄ ma-
la vita ad bonam. de culpa ad gratiaz. de vicio
ad virtutem. in tali cōuerstione si sit vera semp de-
us p̄sentialiter venit per ḡram. nec ad talem cō-
uerstionem sufficit posse alicui⁹ creature. s. bonit
nis vel angeli. quia sine me nihil potest facere.
Ioh. xv. Conclusio est omniū theologorū Et hec
conclusio potest declarari per regulā ad genera-
lem cōuerstionem et redēptionē mundi ad quā
īp̄s̄ deus venit p̄sencialiter. quia nullus ali⁹ fuī
set ad hoc potens vel sufficiens. Quēadmodū
in magno hospitali in quo iacēt multi infirmi d̄
infirmitate incurabili. oportet q̄ ad curādū eos
veniat magnus medicus. Sic omnes eramus
decumbentes in hospitali huius mūdi magnis
infirmitatibus peccatoruz propter quod de stu-
dio paradisi venit ille magnus medicus practi-
care. et infirmos curare. Iōo Aug⁹ sup illo ver-
bo Matth. ix. Non veni vocare iustos: s̄ pec-
catores. dicens: De celo ad nos venit medicus
magnus. quia per totum mundū facebat egror⁹
Hoc ergo q̄ ad redēptionē vniuersalē neces-
sarius fuit eius aduentus Sic dico q̄ in cōuersti-
one peccatoris oportet ip̄m venire p̄sentialiter.
quia nullus ali⁹ esset sufficiens. Iōo dauid in
spiritu p̄phetie intelligens istam conclusionēz
et doctrinaz de aduentu eius regatians deo di-
cit anime sue in ps. cij. Benedic anima mea do-
mino: et omnia que intra me sunt nomini sancto
eius. Benedic anima mea domino et noli obliui-
sci omnes retributiones eius. Qui ppiciat om-
nibus iniquitatibus tuis q̄ sanat omnes infirmi-
tates tuas. Iōo quādo ille centurio de quo loq̄
tur euāgeliū hodiernū supplicabat christo vt ve-
niret ad curandum seruitore suū Respōdit chri-
stus. ego veniā et curabo eum. Sed quare dixit
veniam. q̄r̄ non iuit nec ire intendebat. nūqđ dī-
xit mendaciū. Respōdeo q̄ s̄m doctores quan-
do deus curabat aliquē i corpore etiam curabat
in anima. quia dei p̄fecta sunt opera. Ideo dice-
bat īp̄s̄ totuz hominē sanum feci. Ioh. viii. To-
tum. id est. in corpe et anima. et nisi īp̄s̄ veniat p̄
gratiā nulla anima potest curari. Ideo pp̄ter

hoc dixit. ego veniam. non per p̄sentia corpora-
lem. sed per ḡram sp̄ualem et curabo eum. Cū er-
go christus sit medicus p̄prius et imēdiat⁹ īp̄s̄
anime peccatricis videam⁹ quomodo curat ani-
mā infirmā Ista materia est multū subtilis Iōo
declarabo vobis eā per similitudinē medici cor-
poralis: q̄ in curatiōe corporis facit seprē. Hoc
bonus medicus primo vult videre infirmū qui
cōmuniceret iacet in camera clausa et obscura. Se-
cūdo medic⁹ accedit lucernā et respicit ei⁹ faciē
in q̄ cognoscit interiorē dispositionē.

Primo facies eius inspicit.

Scđo pulsus tangit.

Tertio urina attendit.

Quarto dieta p̄cipit.

Quinto syropus imittit.

Sexto purgatio tribuit.

Septimo refectio p̄cedit.

Omnia ista per ordinē seruat christ⁹ medic⁹ ce-
lestis in curatione antine peccatis. Et p̄mo vult
videre faciem. id ē. dispositionē peccatoris. q̄ ia-
cet in camera obscura culpe in lecto peccati. nec
videt periculum demoniorū qui eum obseruat.
Quia si peccator videret clare bona q̄ per pecca-
tū amittit et mala que incurrit. et periculū i quo
est. statim exiret de peccato. Iōo dixit dauid lo-
quēdo de peccatorib⁹ in ps. lxxxj. Nescierūt ne-
q̄ intellexerūt i tenebris ambulant et. Hoc cum
dicit. nescierūt bona sc̄z q̄ p̄diderūt. neq̄ intelle-
xerunt. s. mala que incurruunt. in tenebris ambu-
lant. sc̄z non videntes periculū in quo sūt sc̄z ca-
dendi in infernū si tunc morerent. Sz quādo ve-
nit xp̄s accēdit lucernā sue misericordie quam
ponit corā facie. i. p̄scia peccatoris ip̄am illustrā-
do ut sua peccata cognoscat. An religiosus di-
misit tot anni sūt et. Idē de clericis et laicis
tunc illustrat radio diuine misericordie qñ cognoscit
suā malam vitā et peccata q̄ fecit. Iōo scriptura di-
cit. Lucerna dñi spiraculuz hois qui inuestigat
oīa secreta vētris. id ē. mentis. Ioh. xx. Hanc
practicā fuit christ⁹. et fuit in curatiōe beati
petri q̄ in nocte sue passionis cū abnegauit xp̄m
in p̄ma abnegatione nō cognouit p̄cūm. q̄r̄ iace-
bat in obscura camera. nec i scđa nec i tertia. Sz
dicit textus q̄ gall⁹ cātauuit. Et p̄uersus dñs re-
spexit petrū. Et recordatus ē petrus ubi qđ di-
xerat ei ih̄s. Pr̄iusq̄ gallus cantet ter me nega-
bis. Egregius foras fleuit amare. Luce. xxij.
Nota q̄ xp̄s nō respexit petrū in p̄ma negatiōe
nec in scđa. sed post tertia postq̄ gallus cātauuit
Sed q̄re tunc magis ip̄m respexit q̄ ante. Dicit
beatus Greg⁹ i moral. q̄ gallus gātans sīgt pre-
dicatorem dupli ciōne. Pr̄ima quia gallus an-
teq̄ cantet excitat se cum alis seip̄m p̄cutiendo.
Sic p̄dicatorm̄ debet seip̄z excitare duabus
alis seip̄m excutiendo et p̄cutiendo. primo debet
a peccato cauere. scđo debet bonā vitā p̄tinuare